

การป้องกันการทรมาน...ได้ผล

เบื้องหลังจากงานวิจัย 30 ปี ของการป้องกันการทรมานในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

กันยายน 2559

เนื้อหา

คำนิยาม

เอกสารชุดนี้เป็นรายงานผลการวิจัยจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกโดย สมาคมเพื่อการป้องกันการทรมาน (Association for Prevention of Torture- APT) เกี่ยวกับการป้องกันการทรมานในระยะเวลา 30 ปี

คำนิยาม

เอกสารชุดนี้เป็นผลของการพูดคุยกันอย่างจริงจังภายใน apt เรื่องเกี่ยวกับข้อค้นพบในงานวิจัยโดย APT ซึ่งเป็นเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ การป้องกันการทรมานได้ผล หรือไม่ APT ขอขอบคุณ

- อีซาเบล เฮเยอร์ ผู้เขียนหลักของเอกสารชุดนี้ เอกสารชุดนี้เกิดขึ้นได้ด้วยการพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างหาไม่ได้ ทั้งภายในทีมงานของ APT เองและด้วยความช่วยเหลือของเบน บัคแลนด์ และอีวา เซอร์โก
- เจ้าหน้าที่ของ APT ทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตลอดการพูดคุยและการร่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณมาร์ค ทอมสัน คุณโรซิต้า อิริคสัน คุณจอน เซบาสเตียน บลอค คุณแอนนา โรเทนนิคเกอร์ และคุณ ออเดรีย โอลิเวอร์ มูรอส์ท
- ประธานของกรรมการและสมาชิกของกรรมการ APT ที่กรุณาให้ความเห็นวิพากษ์วิจารณ์ต่อร่างรายงานฉบับนี้หลายครั้ง
- ขอขอบคุณ คุณจิม สตีเวนส์ที่ตรวจและแก้ไขรายงานภาษาอังกฤษต้นฉบับภาษาไทยฉบับนี้

สุดท้ายนี้ APT ขอขอบพระคุณอย่างจริงใจต่อผู้วิจัยหลักและผู้เขียนหนังสือฉบับนี้ ดร.ริชาร์ด คาร์
เวอร์ และดร.ริซ่า แฮนด์ลีย์¹ ที่พวกท่านศึกษาและทบทวนร่างรายงานฉบับนี้เพื่อให้แน่ใจว่า
เอกสารชุดนี้ได้สะท้อนถึงความจริงและวิธีการศึกษารวมทั้งข้อค้นพบอย่างเป็นกลางด้วย

บทนำ

เราทราบว่าโลกของเรายังมีความเสี่ยงต่อการถูกรังแกและการปฏิบัติอย่างไร
มนุษยธรรม แนวคิดเรื่องการห้ามทรมานโดยเด็ดขาดยังคงถูกตั้งคำถามและมีความพยายามที่จะ
ทำให้คำถามนี้มีความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนที่ต่างกัน เช่น การป้องกันการละเมิดใน
สถานที่ควบคุมตัวได้ถูกดำเนินการมากกว่า 30 ปีแล้วแต่ก็ปรากฏเป็นหลักฐานว่าการป้องกันการ
ทรมานนั้นได้ผลอย่างจำกัด

การทรมานมักจะเป็นหัวข้อวิจัยในหลายๆ บริบทที่แตกต่างกันไป แต่ไม่มีใครที่จะมีตัวชี้วัด
ว่ามาตรการใดส่งผลในทางการป้องกันได้ดีที่สุด เพื่อลดความเสี่ยงของการถูกรังแกทรมาน ดังนั้น
APT จึงรวบรวมผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องขึ้นในปี 2555 เพื่อทำงานศึกษาวิจัยทางวิชาการใน
ประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยอิสระ เพื่อที่จะค้นหาคำตอบของคำถามว่าการป้องกันการทรมานอย่าง
ได้ผลได้อย่างไร มันเป็นความหวังว่าการวิจัยที่ท้าทายนี้ จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในทาง
สาธารณะมากขึ้น มีข้อมูลที่มีความเป็นลักษณะภาวะวิสัย และมีหลักฐานที่มีความชัดเจนและหนัก
แน่นเกี่ยวข้องกับมาตรการในการวัดผลการป้องกันการทรมานที่ได้ผล

ในเดือนกรกฎาคมปี 2559 ดร.ริชาร์ด คาร์เวอร์ และดร.ริซ่า แฮนด์ลีย์ ได้ตีพิมพ์ผลของการ
ศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยได้ใช้วิธีการศึกษาแบบใหม่เป็นการพัฒนาโดยผู้เขียนซึ่งเป็นการรวบรวมทั้ง
สถิติและข้อมูลที่เป็นแบบคุณภาพเพื่อที่ใช้ในการประเมินผลของการป้องกันการทรมานที่มิวิจัยได้

¹ Richard Carver, Lisa Handley, Does Torture Prevention Work? ,Liverpool University Press, Liverpool, July 2016, <http://liverpooluniversitypress.co.uk/products/80890>. All citations in this briefing paper refer to this publication.

นำวิธีการวิจัยแบบใหม่นี้ มาใช้กับประเทศต่างๆ 16 ประเทศในห้วงเวลา 30 ปีในระหว่างปี 2528 ถึงปี 2557

“การป้องกันการทรمانได้ผลจริงไหม เป็นคำถามที่ดูง่ายและอาจจะเป็นคำถามที่เป็นการทั่วไป ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ได้พูดถึงการพัฒนา มาตรการการป้องกันการทรمانหลายรูปแบบเพื่อที่จะลดความเสี่ยงในการทรمان มาตรการต่างๆ เหล่านี้เริ่มต้นจากการริเริ่มโดยสามัญสำนักและวิธีปฏิบัติที่ดูเหมือนว่าจะทำแล้วได้ผลแต่ยังไม่เคยมีการทดสอบอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงมุ่งเน้นในเรื่องนี้” หน้า 1

การศึกษาได้วิเคราะห์ให้เห็นถึงมาตรการการป้องกันการทรمان 60 รูปแบบ และสามารถระบุได้ว่ารูปแบบใดเกิดขึ้นในห้วงเวลาของการทรمانในขั้นตอนใด การวิจัยกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกพบว่า การป้องกันการทรمانส่งผลให้เกิดการยุติการทรมานและมาตรการบางอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าในการลดความเสี่ยงของการทรมาน

ต่อมา APT ได้จัดทำเอกสารฉบับย่อแนะนำงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย รวมทั้งเน้นข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีวิจัย (ส่วนที่ 1) เอกสารฉบับย่อได้นำเสนอว่ามีการป้องกันการทรมาน 8 วิธีที่ได้ผลยืนยันได้จากงานวิจัย (ส่วนที่ 2) กลุ่มผู้อ่านหลักของเอกสารย่อฉบับนี้เป็นผู้ที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการป้องกันการทรมาน เราหวังว่าเอกสารชุดนี้จะช่วยให้คุณได้สนใจไปอ่านรายงานฉบับเต็มและเผยแพร่ข้อถกเถียงเหล่านั้น รวมทั้งมีส่วนในการตัดสินใจในระดับนโยบายในอนาคต และมีการป้องกันการทรมานที่จะเกิดขึ้นจริง

I. งานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้เวลา 4 ปีและศึกษาในประเทศต่างๆ ทั่วโลก แม้ว่า APT จะเป็นผู้ริเริ่มในการจัดตั้งคณะวิจัยชุดนี้โดยมีผู้วิจัยหลักที่เป็นอิสระสองท่าน เป็นผู้ตัดสินใจที่จะใช้ระเบียบวิธีวิจัย โดยการเลือกผู้ช่วยวิจัยและเลือกประเทศด้วยตัวของเขาเอง การเลือกนั้นจัดทำขึ้นเป็นข้อมูลบนพื้นฐานของระเบียบวิธีวิจัย ขอบเขตงานวิจัยรวมทั้งการสรุปย่อผลของงานวิจัยที่สำคัญในบทที่ 2 และบทที่ 3 มาตรการการป้องกันการทรมาน รวมถึงรายละเอียดของกลไกการป้องกันการทรมานที่มีประสิทธิภาพ และการวิเคราะห์โดยสรุปของระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้

1. ระเบียบวิธีวิจัยและขอบเขตการวิจัย

ผู้เขียนได้พัฒนาระเบียบวิธีโดยใช้ทั้งวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ² เพื่อที่จะ
ระบุถึงมาตรการที่ประเทศต่างๆ ได้นำไปใช้แล้วได้ผลและไม่ได้ผลในห้วงเวลา 30 ปีระหว่างปี
2528 ถึง 2557

งานวิจัยเชิงปริมาณได้ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทรมานใน 16 ประเทศ ที่ทำการศึกษา (ดู
รายชื่อประเทศ) และระบบกฎหมายและนำไปใช้ของมาตรการป้องกันการทรมานที่เกิดขึ้นด้วย
ดร.ริชาร์ด คาร์เวอร์ และดร.ริซ่า แฮนด์ลีย์ ได้ระบุว่า**มีวิธีการที่เป็นอิสระต่อกันมากกว่า 60 วิธีที่**
เป็นสัมพันธ์กับข้อกำหนดตามหลักการด้านกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายระหว่าง
ประเทศในระดับภูมิภาค³ รวมทั้งข้อเสนอแนะของกลไกด้านสิทธิมนุษยชนมาตรการต่างๆ
มาตรการเหล่านี้ถูกแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ 1) การควบคุมตัว 2) การนำคนผิดมาลงโทษ 3) การ
ตรวจเยี่ยม 4) กลไกในการร้องเรียน ทั้ง 4 กลุ่มนี้นักวิจัยได้ศึกษาไปถึงทั้งกฎหมายและแนว
ทางการนำไปปฏิบัติของแต่ละประเทศในระยะเวลา 30 ปี

ผู้วิจัยหลักได้เขียนระบุถึงปัจจัยที่ทำให้การอบรมเรื่องการป้องกันการทรมานในขั้นตอน
ของการควบคุมตัว การนำคนผิดมาลงโทษ การร้องเรียนและการตรวจเยี่ยม มีความแตกต่างกัน
ออกไป รวมถึงได้พัฒนาดัชนีชี้วัด เหตุการณ์การทรมานที่เรียกว่า The Carver-Handley
Torture Score (CHATS) เป็นการลำดับคะแนนที่นำมาใช้เพื่อวัดผลแหล่งข้อมูลที่ได้มา เช่น
รายงานจากกลไกหรือองค์กรในประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็น
ทางการ สถิติและการสัมภาษณ์รวมทั้งมาตรการวัดความถี่ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ว่าการ
ทรมานนั้นเกิดขึ้นเป็นการทั่วไปหรือเกิดขึ้นในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ และสามารถวัดถึง
ความรุนแรงของการทรมานด้วย⁴ สุดท้ายได้พิจารณาว่าการวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมทาง
การเมืองเป็นการทั่วไปนั้นสามารถบ่งบอกถึงต้นเหตุของการทรมานได้ เช่นปัจจัยทางด้าน
สิ่งแวดล้อม 3 ประการที่ถูกควบคุมได้ (คือระดับของความเป็นประชาธิปไตย การดำรงอยู่ของ

² ผู้เขียนได้วิเคราะห์จากข้อมูลสองชุด multivariate regression (ตัวอย่างจากการวิจัยที่มีปัจจัยที่เป็นอิสระ รวมทั้งการวิเคราะห์
ปัจจัยเดียวกัน รวมทั้งปัจจัยที่ควบคุมได้) และ bivariate correlations. multivariate regression แสดงให้เห็นว่าการควบคุมตัวมี
ความสัมพันธ์ในการลดเหตุการณ์ทรมาน มีดัชนีที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของการลดการทรมานกับสถิติที่รวบรวมได้อย่างมีนัยสำคัญ
bivariate correlations แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีแต่ละข้อ (มาตรการป้องกันต่อบุคคล) และเหตุการณ์ทรมาน

³ ดูเอกสารแนบในปัจจัยที่เป็นอิสระ

⁴ ดูเอกสารแนบที่เป็นคำถามที่ใช้ในการตรวจวัดเหตุการณ์การทรมาน

ความขัดแย้งและการพัฒนาเศรษฐกิจ) เพื่อทดสอบวิธีวิจัยนี้ ผู้วิจัยหลักได้เขียนดำเนินการวิจัยในประเทศตัวอย่างทั้งหมด 4 ประเทศได้แก่ในประเทศตุรกี ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศนอร์เวย์ และสหภาพอังกฤษ เป็นโครงการศึกษานำร่องด้วยการสนับสนุนจากนักวิจัยท้องถิ่นและได้ติดตามการทำงานโดยการเปิดให้มีการยื่นข้อเสนอโครงการและพวกเขาก็ได้เลือกผู้วิจัย 1 หรือ 2 คนในแต่ละประเทศเพื่อทำการเก็บข้อมูลทางสถิติเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในอีก 12 ประเทศ ได้แก่ ประเทศชิลี ประเทศเอธิโอเปียประเทศจอร์เจีย ประเทศฮังการี ประเทศอินเดีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอิสราเอล ประเทศคาซัคสถาน ประเทศเปรู ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศแอฟริกาใต้ และประเทศตูนิเซีย รายงานฉบับสุดท้ายนี้เชื่อว่า การป้องกันการทรمانได้ผลหรือไม่ ประกอบไปด้วยบทวิเคราะห์ทั้งสิ้น 14 บทที่กล่าวถึงวิวัฒนาการการทรمانและผลของการป้องกันการทรمانด้วยมาตรการต่างๆ ในประเทศเหล่านั้น⁵

ผู้วิจัยหลักได้จัดทำระเบียบวิธีวิจัยเพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาระบุถึงขอบเขตของงานวิจัย งานวิจัยนี้ได้ใช้ความหมายหรือนิยามของการทรمانในมาตราที่ 1 ของ อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องการต่อต้านการทรمان คำว่า “การทรمان” หมายถึง “การกระทำใดก็ตามโดยเจตนา ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรمانอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิตใจต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศ หรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลที่สาม การลงโทษ บุคคลนั้น สำหรับการกระทำ ซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำหรือเป็นการข่มขู่ให้กลัวหรือเป็นการบังคับขู่เข็ญบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามหรือเพราะเหตุผลใดใด บนพื้นฐานของการเลือกประติบัติ ไม่ว่าจะเป็นในรูปใด เมื่อความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานนั้นกระทำโดย หรือด้วยการยุยง หรือโดยความยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจของเจ้าพนักงานของรัฐ หรือของบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการ ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานที่เกิดจาก หรืออันเป็นผลปกติจาก หรืออันสืบเนื่องมาจากการลงโทษทั้งปวงที่ชอบด้วยกฎหมาย”

⁵ มีสองประเทศคือประเทศนอร์เวย์และประเทศอาร์เจนตินา ที่รวมในงานวิจัยนี้เป็นประเทศนำร่อง แต่ไม่ใช่ประเทศที่เขียนเป็นบทเฉพาะแต่ตัวเลขได้นำมารวมในการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วย

และสุดท้ายเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการให้ความหมาย หรือนิยามมีความต่างกันมากเกินไปตามบริบทของแต่ละประเทศด้วย ผู้วิจัยก็ได้พิจารณาถึงการให้ความหมายที่แตกต่างกันไปได้บ้างตามบริบทและช่วงเวลาของการศึกษาวิจัย

2. บทคัดย่อของข้อค้นพบ

2.1 ข้อค้นพบ

บทนี้จะเป็นการสรุปย่อข้อค้นพบจากการศึกษาตัวอย่างประเทศต่างๆ ทั่วโลกของงานวิจัยนี้ซึ่งจะอยู่ในบทที่ 3 ของหนังสือ โดยบทสรุปย่ออยู่นอยู่บนพื้นฐานของสถิติที่ค้นพบได้และที่ใช้สำหรับการทำความเข้าใจของการศึกษาในแต่ละประเทศด้วย

ข้อค้นพบหลักของงานวิจัยพบว่า การป้องกันการทรمانได้ผล เมื่อนำสถิติที่นำมาวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีรูปแบบขั้นตอน 4 ประการ ที่นักวิจัยระบุว่าทั้งในรูปแบบของกฎหมาย และการนำไปใช้นั้น ได้แก่ การควบคุมตัว การนำคนผิดมาลงโทษ การตรวจเยี่ยม และการรับเรื่องร้องเรียน ซึ่งปัจจัยทางด้านการเมือง มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวในทางปฏิบัติ ส่งผลต่อการป้องกันการทรمانมากที่สุด และตามมาด้วยการนำคนผิดมาลงโทษและกลไกในการตรวจเยี่ยม ในเรื่องของกลไกการรับเรื่องร้องเรียน การศึกษาพบว่าไม่สามารถวัดผลกระทบได้ว่าส่งผลต่อการป้องกันการทรمانได้

โดยภาพรวมการศึกษาพบว่า มีช่องว่างระหว่างกฎหมายและการนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงมาตรการในการควบคุมตัว และการสืบสวนสอบสวนการตั้งข้อหาของผู้ทรمان ขณะที่ช่องว่างและมีความจำเป็นที่จะต้องเชื่อมกันระหว่างการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อให้แน่ใจว่าการนำกฎหมายไปใช้นั้นจะนำไปสู่การพัฒนาที่เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยพบว่าเมื่อช่องว่างถูกระบุขึ้นเนื่องจากปัจจัยหลายประการ สิ่งแวดล้อมทางการเมืองก็เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าสิ่งอื่น (หน้า 48)

สิ่งแวดล้อมทางการเมืองและความตั้งใจที่จะสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นกุญแจสำคัญ ไม่ใช่แต่เพียงจะต้องมีอย่างเพียงพอ งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า จะต้องทำอย่างไรด้วย ยกตัวอย่างเช่น มีข้อขัดขวางอย่างเป็นระบบในการที่จะทำให้การนำคนผิดมาลงโทษ แม้ในขณะที่มีความมุ่งมั่นทางการเมืองแล้วก็ตาม

สุดท้ายนี้งานวิจัยพบว่าการฝึกอบรมที่สร้างให้เกิดผลในทางบวกในทุกขั้นตอนทั้งเรื่องการควบคุมตัว การนำคนผิดมาลงโทษ การติดตามตรวจสอบและกลไกการร้องเรียน และผู้เขียนก็ได้สรุปด้วยว่าการฝึกอบรมจะต้องตั้งกลุ่มเป้าหมายเพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพอย่างมืออาชีพ และจะต้องรวมถึงการศึกษาในโรงเรียนตำรวจ การฝึกอบรมไม่ควรที่จะจำกัดอยู่แค่การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องหลักการด้านสิทธิมนุษยชน การอบรมต้องรวมถึงการอบรมอัยการ ผู้พิพากษาที่ทำคดีเกี่ยวข้องกับกรณีการทรมาน และตำรวจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวบุคคล รวมถึงแพทย์ที่สามารถที่จะตรวจร่างกายระบุบาดแผลของการทรมานได้ เหล่านี้จะช่วยให้มีการปฏิบัติที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การลดการทรมาน (หน้า 3-4)

ข้อสรุปที่เด่นชัดเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัว การนำคนผิดมาลงโทษ การตรวจเยี่ยม และกลไกการร้องเรียนได้ถูกสรุปย่อลงอยู่บทต่อจากนี้ เพื่อให้เข้าใจว่ามาตรการต่างๆ ที่จะนำไปสู่ข้อสรุปที่ต่างกันนั้น มีคำถามที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการวิจัยแนบอยู่ในเอกสารชุดนี้ด้วย

การคุ้มครองสิทธิในระหว่างการควบคุมตัว

การศึกษาพบว่าการคุ้มครองสิทธิในระหว่างการควบคุมตัวที่ถูกนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติซึ่งพบว่าช่วยลดความเสี่ยงที่จะเกิดการทรมานได้ มาตรการทั้งหมดรวมทั้งมาตรการที่ไม่เป็นทางการและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นในช่วงแรกๆ หรือวันแรกหลังจากการจับกุมเป็นมาตรการที่สำคัญที่จะป้องกันการทรมาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแจ้งให้ญาติหรือเพื่อนได้ทราบถึงการถูกควบคุมตัว การเข้าถึงทนายความ มีผลอย่างมากที่จะลดการทรมาน และต่อมาก็คือการเข้าถึงการตรวจร่างกายโดยแพทย์ที่เป็นอิสระ

มาตรการป้องกันที่สำคัญที่สุดได้แก่การทำให้แน่ใจว่าบุคคลเหล่านั้นถูกควบคุมตามอำนาจโดยกฎหมาย มีการจดบันทึกสถานที่ควบคุม และญาติหรือเพื่อนได้รับการแจ้งโดยทันทีว่าบุคคลนั้นถูกจับ และสามารถเข้าถึงทนายความโดยทันที รวมทั้งการตรวจร่างกายทางการแพทย์โดยแพทย์ที่เป็นอิสระและสามารถนำตัวเขาไปปรากฏต่อศาลโดยทันที หน้า 2

การศึกษายังได้เน้นว่า ผลกระทบทางบวกของการลดการใช้พยานหลักฐานที่ได้จากคำรับสารภาพในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเมื่อพนักงานสอบสวน จะต้องมีการยืนยันว่ามีพยานหลักฐาน

ทางเลือกอื่นที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการยุติธรรมได้และมีแรงจูงใจที่ได้ทำให้ได้พยานหลักฐานทางเลือกอื่นได้ด้วย ซึ่งก็จะทำให้มีความเสี่ยงที่จะมีการทรมานลดลง การบันทึกภาพหรือบันทึกเสียงระหว่างการสอบสวนเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่ก็ยังไม่ได้เป็นสิ่งที่ถูกใช้อย่างกว้างขวาง

การนำคนผิดมาลงโทษ

การวิเคราะห์สถิติแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างการนำคนผิดมาลงโทษในกรณีทรมานและปรากฏการณ์ที่เกิดการทรมานเกิดขึ้น เมื่อผู้ทรมานอย่างน้อยได้ถูกดำเนินคดีอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอความเสี่ยงในการทรมานก็จะลดลง การศึกษาได้ทำให้เห็นว่าช่องว่างระหว่างกฎหมายที่ใหญ่มากกับการนำกฎหมายไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความจริงที่ว่าขณะที่ประเทศที่อยู่ในงานวิจัยนี้เกือบทั้งหมดได้มีการกำหนดให้การทรมานเป็นความผิดทางอาญาแต่การนำคนผิดมาลงโทษกับเกิดขึ้นได้ยากมาก หรือแทบไม่เกิดขึ้นเลย ปัจจัยสำคัญที่สุดในเรื่องนี้ที่สอดคล้องกับสถิติที่นักวิจัยรวบรวมได้คือการร้องเรียนของผู้เสียหายเพื่อที่จะนำเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิดมาลงโทษเกิดขึ้น มีการนำคนผิดมาลงโทษไม่มากนักในแต่ละประเทศ มีข้อค้นพบด้วยว่าอัตราการลงโทษมีส่วนสำคัญ บทลงโทษต้องแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของอาชญากรรม ในทางปฏิบัติบทลงโทษเรื่องการทรมาน ยังคงน้อยกว่าอาชญากรรมที่มีลักษณะรุนแรงคล้ายๆ กัน และการสืบสวนสอบสวนอย่างมีประสิทธิภาพของข้อร้องเรียนต่างๆ เหล่านั้น เพิ่มเติมด้วยว่าการไม่มีกฎหมายดเว้นหรือลดโทษเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เกิดการป้องกันการทรมานได้ และการขอให้ออกจากราชการไว้ก่อนของเจ้าหน้าที่ที่ทำการทรมานซึ่งเป็นมาตรการทางวินัยก็ได้ผลเช่นกัน

การตรวจเยี่ยม

กลไกการตรวจเยี่ยมมีผลโดยตรงต่อการลดการทรมานซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ได้จากข้อมูลทางด้านสถิติ การศึกษาไม่สามารถจะระบุได้ว่าบทบาทของกลไกการตรวจเยี่ยมนั้นทำให้เกิดข้อเสนอแนะที่เป็นการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้

กลไกการตรวจเยี่ยมในระดับชาตินั้น งานวิจัยมีข้อมูลเชิงปริมาณของงานวิจัยที่ให้คำแนะนำไว้ว่าเป็นการตรวจเยี่ยมเพื่อการป้องกันต้องมีมาตรการที่ต้องไม่มีการคุกคามข่มขู่และการแทรกแซงและการเข้าไปตรวจเยี่ยมโดยไม่บอกล่วงหน้าและสามารถที่จะสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวเป็นการเฉพาะตัวเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการลดการทรมานได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยได้ระบุด้วยว่าการยกเว้นโทษให้กับผู้ต้องขังเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เขาสามารถสื่อสารกับหน่วยงานที่เข้ามาตรวจเยี่ยมได้และเพื่อลดความเสี่ยงในการถูกโต้กลับ

กลไกการตรวจเยี่ยมระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคณะกรรมการของสหภาพยุโรปเพื่อการป้องกันการทรมาน (European Committee for the Prevention of Torture – CPT) การศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจเยี่ยมโดยกลไกนี้กับสถานการณ์การทรมานไม่มากนัก นักวิจัยให้คำอธิบายว่าเนื่องจากมีกรณีศึกษาไม่มากนัก (และเป็นเพราะกลไกเหล่านี้ไม่ได้อยู่ประจำในประเทศนั้น) มีรายงานว่า การตรวจเยี่ยมโดยกลไกระหว่างประเทศส่งผลดีในบางประเทศ เช่น ในประเทศเอธิโอเปีย

กลไกการรับเรื่องร้องเรียน

งานศึกษาพบว่ากลไกการรับเรื่องร้องเรียนไม่สามารถวัดผลกระทบได้ว่าเป็นการป้องกันการทรมานแต่มีความสำคัญในการดำเนินการรายกรณี (แม้ว่าไม่ได้มีการทดลอง) ช้อยกเว้นคือเมื่อกลไกได้รับมอบหมายหน้าที่ให้สืบสวนสอบสวนอย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งการรวบรวมหลักฐานและพยาน) และใช้อำนาจในการสืบสวนสอบสวนอย่างทั่วถึงและสามารถดำเนินคดีในระบบได้

2.2 กรณีศึกษาประเทศต่างๆ ทั่วโลก

การศึกษาเชิงปริมาณควรจะต้องศึกษาไปพร้อมกับการศึกษาเชิงคุณภาพในประเทศที่เป็นกรณีศึกษาทั่วโลก งานศึกษานี้ได้รวบรวมรายละเอียดของแต่ละประเทศเป็นแต่ละบทที่มีหลักฐานและบันทึกสถานการณ์การทรมานระหว่างปี.ศ.2528-2557 ในประเทศต่างๆ ดังนี้ ประเทศชิลี ประเทศเอธิโอเปีย ประเทศจอร์เจีย ประเทศฮังการี ประเทศอินเดีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอิสราเอล ประเทศคาซัคสถาน สหภาพอังกฤษ ประเทศเปรู ประเทศ

ฟิลิปปินส์ ประเทศแอฟริกาใต้ ประเทศดูนิเซีย และประเทศตุรกี⁶ ประเทศต่างๆ เหล่านี้ได้ผ่านการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองตลอดช่วงเวลาที่ศึกษาวิจัยเรื่องนี้ บทต่างๆ ที่เขียนเกี่ยวกับประเทศต่างๆ นั้น เป็นการศึกษาที่ซับซ้อนเรื่องกระบวนการทางการเมืองที่เกิดขึ้นและมาตรการพิเศษที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการป้องกันการทรمانในแต่ละบริบท ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่ไม่ได้เกิดขึ้นแต่ในทางสถิติ บทต่างๆ แสดงให้เห็นถึงสภาพทางการเมืองในระยะเปลี่ยนผ่านที่บ่อยครั้งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะยุติการทรمانได้จริง ความคิดที่ว่า การเปลี่ยนผ่านจากเผด็จการเป็นประชาธิปไตยนั้นจะมีผลต่อการลดการทรมานมากนักในบางประเทศที่อยู่ในงานวิจัยนี้

งานศึกษาเกี่ยวกับประเทศฮังการีได้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศทางการเมืองที่มีดีและความคาดหวังของสาธารณะในการป้องกันการทรมาน ปัจจัยทางการเมืองส่งผลให้มีการป้องกันการทรมานใน 2 รูปแบบคือ มีหลักฐานชัดเจนเรื่องการแก้ไขเนื้อหาในกฎหมายและการสร้างกรอบกฎหมาย ระหว่างช่วงเวลาของการศึกษาประเทศฮังการีแทบจะไม่ได้แก้ไขกฎหมายเหล่านั้นเลย แต่กลับเป็นการป้องกันการทรมานที่ไม่ค่อยได้ผลนัก อย่างไรก็ตาม การแก้ไขกฎหมายครั้งนั้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นแม้ว่าจะไม่ส่งผลต่อการเหยียวยากแก้ไขปัญหาที่เป็นแกนกลางของเรื่องก็ตาม บทเกี่ยวกับประเทศฮังการีหน้า 229 ถึง 230

3. ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้เขียนของงานวิจัยนี้ได้สร้างระเบียบวิธีวิจัยเพื่อที่จะอธิบายถึงขอบเขตของการทำวิจัย APT ได้สรุปเน้นถึงการนำระเบียบวิธีวิจัยมาใช้ดังนี้ งานวิจัยได้ระบุถึงผลกระทบที่เป็นมาตรการป้องกันการทรมานที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่เพียงแต่การทรมานเท่านั้นแต่หมายถึงรูปแบบของการปฏิบัติ อย่างไรก็ตามมนุษยธรรมรวม ทั้งการพิจารณาถึงสภาพของสถานที่ควบคุมตัวที่เลวร้ายรวมถึงการกระทำที่ยังไม่นับว่าเป็นการทรมาน⁷ ในทางปฏิบัติบ่อยครั้งการปฏิบัติอย่างร้ายมนุษยธรรมและการทรมานจะเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องกัน เพราะเงื่อนไขเหล่านั้นก่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างไร

⁶ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมในการวิจัยและกรณีศึกษารายประเทศให้ดูที่ www.apr.ch/en/research-project

⁷ มาตรการนี้ใช้ได้เฉพาะในส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณของงานวิจัย เพราะในบางประเทศในรายงานบรรยายถึงการปฏิบัติอย่างร้ายมนุษยธรรมด้วย

มนุษยธรรมในในสถานที่ควบคุมตัว ยิ่งไปกว่านั้นผู้อ่านน่าจะต้องคำนึงด้วยการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมเป็นการห้ามโดยเด็ดขาดและไม่เคยมีความชอบธรรมใดใดไม่ว่าในสถานการณ์ใด

เพิ่มเติมด้วยว่างานวิจัยในได้พิจารณาถึงการทรมานในระหว่างการควบคุมตัว (โดยเฉพาะสถานีตำรวจและในเรือนจำ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การควบคุมตัวเป็นระยะเวลานานหรือชั่วคราวเท่านั้น งานวิจัยไม่ได้พิจารณาถึงการปฏิบัติในสถานที่อื่นเช่น สถานรักษาพยาบาลที่อาจมีการปฏิบัติที่เข้าข่ายการทรมานหรือไม่⁸ หรือเป็นการใช้กำลังเกินกว่าเหตุหรือไม่โดยเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงในสถานการณ์ที่มีการประท้วง

ตามที่เราได้กำหนดเช่นนี้ กลไกการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวทั้งในระดับระหว่างประเทศและในระดับชาตินั้นเป็นกลไกป้องกันที่มีมาตรการบางส่วนเท่านั้น เพราะภารกิจของเขา กำหนดไว้ว่าเป็นเรื่องการป้องกันการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมเช่น สภาพเรือนจำที่เลวร้ายรวมทั้งในสถานที่ควบคุมตัวหลายๆ รูปแบบที่มีการจำกัดเสรีภาพของบุคคลที่ถูกจับไม่ใช่แค่เรือนจำและสถานีตำรวจ ผู้เขียนรายงานยอมรับว่าบทบาทของกลไกการตรวจเยี่ยมนั้นมีเพื่อจะพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย นโยบายและการนำกฎหมายไปใช้โดยนำเสนอข้อเสนอแนะต่องานวิจัยไม่ได้ประเมินว่า การตรวจเยี่ยมมีผลกระทบโดยตรงต่อเหตุการณ์การทรมาน (หน้า 97)

งานศึกษานี้ทำความเข้าใจอย่างกว้างๆ ว่าการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวนั้นส่งผลอะไรบ้าง โดยรวมถึงจำนวนสถาบัน จำนวนคนที่หน้าที่ในการตรวจสอบ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวระดับชาติ (National Preventive Mechanism- NPMs) ภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ องค์การภาคประชาสังคม สำนักงานอัยการ ผู้พิพากษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าจะกล่าวถึงกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวระดับชาติ (NPMs) ข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ค่อนข้างจำกัดเพราะมีแค่เพียงสองประเทศคือสหภาพอังกฤษและประเทศจอร์เจียที่มีการใช้กลไกนี้ในระหว่างระยะเวลาของงานวิจัย ทั้งสองประเทศก็มีสถาบันที่ตั้งขึ้นให้เป็นกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวระดับชาติ

⁸ ในประเด็นสถานรักษาพยาบาล ดูที่ Report of the United Nations Special Rapporteur on Torture, Juan E. Mendez, UN Doc A/HRC/22/53, 1 Feb 2013

(NPMs) ⁹ ซึ่งยังคงอยู่ในช่วงการพัฒนาปรับปรุงเพราะพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ เพิ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2549

งานเรื่องการป้องกันการทรมานโดยการตรวจเยี่ยมสถานที่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันรูปแบบของการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมและย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากกว่าการทรมาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราค้นหาวิธีการปรับปรุง สภาพของสถานที่ควบคุมตัวและการจำคุก สภาพ สถานที่ควบคุมตัวที่ไม่ดี จะนำมาซึ่งการปฏิบัติ อย่างไร้มนุษยธรรม และ อาจจะไม่เป็นการทรมาน การประเมินของเราพบว่า ถ้ากลไกการตรวจเยี่ยมมีมากเท่าไรก็จะลดความเสี่ยงของการประมาทมากเท่านั้น แต่จะนำไปแก้ไขได้เฉพาะ การวิเคราะห์ถึงปริมาณ ที่ไม่ได้หมายถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในสถานที่ควบคุมตัวและในเรือนจำ หน้า 97

ไม่เหมือนกับสถาบันอื่น ภารกิจของ NPMs เกิดขึ้นจาก กฎหมายระหว่างประเทศ นั่นคือ OPCAT ที่ ได้ก่อตั้งกลไกที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจเยี่ยมสถานที่ที่มีการจำกัดเสรีภาพในเวลาใดก็ได้ โดยเป็นการได้รับอนุญาตให้เข้าไปเยี่ยมบุคคลและได้รับข้อมูลในสถานที่ที่มีการควบคุมตัว ภารกิจ ระหว่างประเทศนี้ทำให้พวกเรามีบทบาทที่เป็นอัตลักษณ์ในการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมให้มีการพัฒนาสถานที่ควบคุมตัว ดังนั้นกฎแฉสำคัญที่เป็น สิ่งที่เชื่อมโยงระหว่าง งานศึกษาในครั้ง นี้ ที่ระบุว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและการปฏิบัติ นั้น เกิดความชัดเจนว่าการปฏิบัติใน สถานที่ควบคุมตัวดีขึ้น พวกเขาสามารถ จะทำให้การเยี่ยมสถานที่เหล่านั้นอย่างเป็นประจำ และการให้ข้อเสนอแนะในทางกฎหมายและการนำไปปฏิบัติรวมทั้งการทำงาน ในลักษณะร่วมมือกันกับ เจ้าหน้าที่¹⁰

II. ข้อค้นพบของ APT

⁹ ในประเทศจอร์เจีย ผู้ตรวจการแผ่นดินถูกตั้งขึ้นให้ทำหน้าที่กลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวแห่งชาติ เมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2009 ในสหภาพอังกฤษ มีหน่วยงานทั้งสิ้น 20 หน่วยงานที่ถูกจัดให้มีหน้าที่ตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในปี 2009 หน่วยงานทั้ง 20 หน่วยงานนี้ อยู่ภายใต้การประสานงานของสำนักตรวจสอบเรือนจำของ her majesty.

¹⁰ ตัวอย่างของกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในประเทศที่มีผลที่ดีในรอบสิบปีแรกของ OPCAT (1999-2009) ดูในรายงาน opcat10.aptc

งานวิจัยยืนยันว่าการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพในประเทศต่างๆทั่วโลกพบว่าการป้องกันการทรمانได้ผล พวกเขาทำการวิเคราะห์ว่ามีมาตรการอะไรบ้างที่ส่งผลให้เกิดการลดความเสี่ยงของการทรمانอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นงานวิจัยจึงให้หลักการพื้นฐานเพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่จะต้อง ทบทวนยุทธศาสตร์ของการป้องกันการทรمان ในส่วนที่สองนี้ APT จะแสดงให้เห็นถึงกฎแฉ 8 ประการที่เกี่ยวข้องกับการทรمان ที่ได้มาจากงานวิจัยในครั้งนี้

1 การป้องกันการทรمانจะต้องทำทุกที่และตลอดเวลา

งานวิจัยได้แสดงอย่างชัดเจนว่าการทรمانสามารถเกิดขึ้นได้ในบริบทแวดล้อมทางด้านการเมืองและสังคมในหลายรูปแบบ และการป้องกันจึงจำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นในทุกที่และตลอดเวลา

วิธีการทรمانที่ถูกพัฒนาขึ้น เพื่อที่จะแก้ กลไกพิเศษหรือ การดำเนินการ อย่างเช่นในกรณีของประเทศไอร์แลนด์เหนือหลังจากที่ศาลยุโรปด้านสิทธิมนุษยชนถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อประมาณปลายปี 1970 อังกฤษได้ถูกระบุว่าละเมิดมาตราที่ 3 ของ อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนของยุโรป คือการห้ามไม่ให้มีการทรمانและปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมอย่างยัศกดีศรีความเป็นมนุษย์ วิธีการบางอย่างที่เรียกกันว่าเทคนิค 5 ประการ ไม่ได้ถูกนำมาใช้อีกในประเทศไอร์แลนด์เหนือแบบวิธีอื่นเช่นการใช้ไฟฟ้าและการใช้น้ำ หยอดทำให้จมน้ำ ถูกใช้อย่างต่อเนื่องสำหรับการบังคับให้ผู้ต้องขัง ขาวรีพับลิกันสารภาพ อีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ว่าถ้าการทรมานใน ไอร์แลนด์เหนือเกิดขึ้นและในสหภาพอังกฤษ การใช้การทรมานโดยทหารก็เกิดขึ้นในต่างประเทศด้วย ยกตัวอย่างเช่นในหรือบริบทที่ทหารอังกฤษไปรบที่อิรัก

การทรมานที่เกิดขึ้นสามารถที่จะเคลื่อนย้ายจาก สถานที่ควบคุมตัวไปอีกที่หนึ่ง ได้มีหลักฐานที่ ปรากฏว่าในประเทศจอร์เจียเมื่อมีการปฏิรูปตำรวจหลังปี 2547 ซึ่งมีการ ตรวจสอบอย่างเข้มข้น ทั้ง ๆที่มีการปฏิรูปกฎหมาย ปฏิรูปหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการพัฒนาการทำงานของตำรวจซึ่งเกี่ยวข้องกับการไม่ยินยอมให้มีการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม แต่ก็พบว่าเมื่อมีเรือนจำซึ่งถูกใช้มากกว่าสถานีตำรวจ ซึ่งมีการทรมานใน

เรือนจำและทำให้เกิดจำนวนผู้ต้องขังที่สูงขึ้นอย่างมาก (ดูในบทที่เกี่ยวกับประเทศจอร์เจียหน้า 397) สอดคล้องกับการศึกษานี้กลไกคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่เข้มแข็งขึ้น เช่นการจัดให้มีการบันทึกเทปเสียงระหว่างการสอบสวน กลับทำให้เกิดคำรับสารภาพด้วยการบังคับในรถก่อนที่จะถึงสถานีตำรวจ

“มีการปฏิรูปที่ลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศเปรู รวมทั้งการทรมานและการควบคุมตัวโดยพลการด้วย แต่การละเมิดสิทธิก็ยังไม่หมดไป มีการนำวิธีการทรมานแบบอื่นมาใช้แทน การจัดทำข้อหาข้อกล่าวหา และสร้างสถานการณ์การละเมิดสิทธิในรูปแบบอื่น เพราะการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมเป็นการกระทำที่สังคมยังรับได้ ตำรวจก็ถูกฝึกให้ทำเช่นนี้ การละเมิดสิทธิจึงยังดำรงอยู่ต่อไป ดูที่บทประเทศเปรู” หน้า 300-301

การศึกษาทำให้เห็นด้วยว่าการจัดทำรายชื่อเหยื่อของการทรมานและไม่ใช่แต่เฉพาะรายชื่อของผู้เห็นต่างทางการเมืองและผู้ต้องสงสัยคดีความมั่นคงเท่านั้น (หมายรวมถึงผู้ต้องสงสัยคดีก่อการร้ายด้วย) เอกสารนี้ในบางประเทศหมายรวมถึงกลุ่มประชากรที่ถูกกีดกันและเลือกปฏิบัติเช่น กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ กลุ่มชาติพันธุ์ ชนกลุ่มน้อย กลุ่มชนเผ่าพื้นเมือง เด็กและสำหรับเยาวชนที่อยู่ในเมืองกลายเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดและมักที่จะตกเป็นเหยื่อการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมเมื่อเขาถูกจำกัดเสรีภาพ

ข้อ 2 กฎหมายที่ดีมีความจำเป็นแต่ไม่ได้มีประสิทธิภาพเสมอไป

งานวิจัยแสดงอย่างชัดเจนว่ามีช่องว่างที่กว้างใหญ่มากระหว่างกฎหมายและการนำกฎหมายไปใช้ในเรื่องการป้องกันการทรมาน การทรมานเป็นอาชญากรรมที่ขั้หาความผิดเฉพาะในเกือบทั้ง 14 ประเทศที่เป็นกรณีศึกษาในงานวิจัยนี้ พบการนำคนผิดมาลงโทษน้อยมาก ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่มีกฎหมายที่ดีจำนวนมากแต่มีผล ในทางปฏิบัติน้อยมากรวมทั้งกฎหมายต่อต้านการทรมานที่ยังไม่เคยมีใครแม้แต่คนเดียวถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกในประเทศว่า “doble kara” หรือที่แปลว่ามนุษย์สองหน้า

อำนาจของการปฏิรูปกฎหมายที่ใช้เปลี่ยนแปลงสังคมมีอยู่อย่างจำกัดและขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นอีกหลายประการเช่น คุณภาพของผู้นำทางการเมืองและผู้นำทางการบริหารดูในบท ที่เกี่ยวกับประเทศแอฟริกาหน้า 389

ในหลายๆประเทศของกรณีศึกษาเช่นประเทศชิลี ประเทศแอฟริกาใต้ ประเทศฮังการี กฎหมายวิธีพิจารณาความที่สำคัญถูกปฏิรูปแล้วแต่ไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นมันจึงไม่ส่งผลให้เกิดการยุติการทรมาน เหตุผลต่างๆขึ้นอยู่กับบริบทและรวมทั้งการอบรมที่ไม่ดี และ ความรู้ทางกฎหมายพื้นฐานที่ไม่ดี รวมทั้งขาดความตั้งใจในการบังคับใช้กฎหมาย วัฒนธรรมของสถาบันต่างๆยังฝังรากลึกเกี่ยวกับอำนาจเผด็จการในอดีต และยังคงฝังอยู่ในการนำกฎหมายมาใช้หรือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายในทุกวัน

มากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น งานวิจัยยังเน้นด้วยว่า การเป็นรัฐภาคีในกติการะหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนเป็นเหมือนขั้นแรกที่จะทำให้มีการนำกฎเกณฑ์ต่างๆมาใช้ในทางปฏิบัติ มีผลในทางบวกต่อประเทศต่างๆในกรณีศึกษาเพื่อที่จะทำให้การทรมานเป็นอาชญากรรมในกฎหมายในประเทศ อย่างไรก็ตามการห้ามมักที่จะไม่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ มีข้อเท็จจริงระบุว่า 13 ประเทศใน 14 ประเทศของการวิจัยครั้งนี้ เป็นประเทศที่เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องการต่อต้านการทรมานขององค์การสหประชาชาติ (the United Nations Convention Against Torture – UNCAT) แต่มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ระบุความหมายของการทรมานไว้ในกฎหมายที่สอดคล้องกับอนุสัญญาและพบว่า การนำคนผิดมาลงโทษและการ ยุติการทรมานเกิดขึ้นจริงน้อยม

โดยสรุปกฎหมายที่ดีและกลไกคุ้มครองสิทธิที่ดีมีความจำเป็น เพื่อเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการป้องกันการทรมาน ทั้งกฎหมายและกลไกคุ้มครองสิทธิจะต้องเกิดขึ้นโดยมีมาตรการที่เข้มแข็งในการดำเนินการในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้จริงในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกจำกัดเสรีภาพ

ข้อ 3 กลไกคุ้มครองสิทธิมีประสิทธิภาพ

กลไกคุ้มครองสิทธิมีความสำคัญในขณะที่มีการจำกัดเสรีภาพ งานวิจัยพบว่ามาตรการที่สำคัญที่สุดในการป้องกันการทรมาน คือการทำให้แน่ใจว่าคนที่ถูกควบคุมตัวทุกคนสามารถเข้าถึง

กลไกคุ้มครองสิทธิอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างชั่วโมงแรก หรือวันแรกของการควบคุมควบคุมตัว
สิ่งนี้ยืนยันได้จากข้อสรุปที่ได้จาก CPT ตั้งแต่ต้นปี 1990¹¹ และจากการทำงานของนักสิทธิ
มนุษยชนจำนวนมาก

การควบคุมตัวโดยไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก หมายถึงผู้ถูกควบคุมตัวไม่ได้รับอนุญาต
ให้พบกับใครเลยภายนอกสถานที่ที่พวกเขาถูกควบคุมตัว มันเป็นสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่อ
การทรมานอย่างมาก ในประเทศที่ทำการศึกษทั้งหมดพบว่าการคุ้มครองสิทธิเป็นการป้องกัน
ไม่ให้เกิดการควบคุมตัวแบบไม่ให้พบปะกับโลกภายนอกนั้นเป็นการป้องกันการทรมานที่สำคัญ

จากสถิติของการศึกษาการแจ้งให้ญาติและเพื่อนรู้ว่าถูกควบคุมตัวที่ไหนก็เป็นกลไก
คุ้มครองสิทธิที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยป้องกันการทรมานแม้ว่าสิทธินี้จะถูกรับรองไว้ในกฎหมายของ
ประเทศที่ทำการศึกษาวិจัยแต่บ่อยครั้งกับไม่ถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติ

*“อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการแจ้งให้ญาติทราบ ในห้วงเวลาที่มีการวิจัยก็คือตำรวจมักจะ
ชักถามบุคคลที่ถูกจับอย่างไม่เป็นทางการและเรียกพวกเขาว่าเป็นพยาน เพราะตำรวจยังไม่ต้อง
รับรองสิทธิของผู้ที่ถูกจับ จึงจำเป็นที่ต้องมีการแจ้งให้ญาติทราบก่อนการที่เขาจะเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในขั้นแรก”* หน้า 193

กลไกคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ระบุไว้ในงานศึกษาก็ คือ การเข้าถึงทนายความและการได้รับการ
ตรวจรักษาทางการแพทย์จากแพทย์ที่เป็นอิสระ

ทุกประเทศร่วมในงานวิจัยนี้พบว่า มีการรับรองสิทธิที่จะพบทนายความตามกฎหมาย
สิทธิที่จะได้พบทนายความในชั่วโมงแรกของการถูกจำกัดเสรีภาพ และจะต้องมีทนายความนั่งอยู่
ด้วยในระหว่างการสอบสวนยังคงเป็นข้อยกเว้น มากไปกว่านั้นอุปสรรคอีกหลายประการที่จะทำ
ให้ผู้ที่ถูกจำกัดเสรีภาพได้รับสิทธิในการได้รับคำปรึกษาทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น
การขาดความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน การแจ้งให้ทนายความทราบล่าช้า หรือทนายความไม่ได้อยู่
ร่วมในการสอบสวนนั้น เป็นต้น โดยในสถานการณ์เหล่านี้พยานหลักฐานที่ได้มาในระหว่างที่

¹¹ ดูที่ 2nd General Report on the CPT's activities covering the period 1 January to 31 December 1991, Ref:
CPT/Inf (92) 3 (EN), 13 April 1992

ทนายความไม่ได้ร่วมรับฟังน่าจะต้องเป็นหลักฐานที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้ แต่ก็มักจะถูกนำมาใช้โดยผู้พิพากษาได้ เช่นการขาดที่ปรึกษากฎหมายที่เป็นอิสระ การใช้ทนายความที่ตำรวจแต่งตั้งให้ความมั่นใจระหว่างลูกความกับทนายความเชื่อมั่นต่อกัน ระบบการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่ไม่มีหรือว่ามีอย่างไม่มีประสิทธิภาพหรือขาดเงินทุน

การตรวจรักษาทางการแพทย์เป็นกุญแจหนึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นความเป็นอิสระของแพทย์และแพทย์ที่ได้รับการอบรมในการจดบันทึกเรื่องการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมในประเทศต่างๆ ที่ศึกษาวิจัยนี้ การคุ้มครองสิทธิสามารถดำเนินการให้เข้มแข็งได้ทั้งทางกฎหมายและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าการตรวจรักษาทางการแพทย์มีความเป็นอิสระสามารถปกปิดเป็นความลับ ในบางครั้งอาจจะมีการตรวจร่างกายโดยที่ตำรวจร่วมอยู่ด้วยเป็นการป้องกันเพื่อไม่ให้แพทย์มีส่วนในการทรมานด้วย

เพิ่มเติมว่ากฎหมายไม่ได้ระบุว่า การตรวจรักษาทางการแพทย์จะต้องมีความเป็นส่วนตัว แพทย์ในคูนิเซียไม่เป็นอิสระและบางคนก็มีส่วนร่วมในการทรมานด้วย ดูในบทประเทศคูนิเซีย หน้า 424

สิทธิที่จะได้พบกับผู้พิพากษาโดยทันทีเป็นการคุ้มครองสิทธิที่มีความสำคัญ แต่มักไม่ได้รับรองไว้ในกฎหมายให้ชัดเจนว่าพบเมื่อไหร่ และยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้วัฒนธรรมนี้เปลี่ยนไป ในหลายๆ ประเทศที่ศาลยังไม่สนใจข้อกล่าวหาเรื่องการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมระหว่างการควบคุมตัวชั่วคราว และยังคงรับฟังคำสารภาพที่เกิดขึ้นจากการบังคับข่มขู่

การใช้เครื่องบันทึกเสียงและภาพในระหว่างการสอบสวนได้ผลดี และเมื่อให้เทคโนโลยีนี้กับตำรวจ ตำรวจและบุคคลอื่นได้พูดถึงผลในทางบวกของการใช้เทคโนโลยีในการบันทึกภาพและเสียงเมื่อมีการนำมาใช้จริง ตำรวจได้บอกว่ามันช่วยลดเมื่อการสอบสวนถูกบันทึกไว้ได้ (ดูบทประเทศอินโดนีเซียหน้า 260) อย่างไรก็ตามมาตรการเหล่านี้ยังคงไม่ได้ถูกนำไปใช้ในหลายๆ ประเทศ

ข้อห่วงกังวลที่สำคัญก็คือการคุ้มครองสิทธิในระหว่างการถูกควบคุมตัวถูกจำกัดโดยตัวบทกฎหมายและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขังบางประเภทเช่นผู้ต้องขังทางการเมือง ในสภาพแวดล้อมที่เป็นการเฉพาะ เช่น สถานการณ์ฉุกเฉิน การต่อสู้กับการก่อการร้ายสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ความขัดแย้ง ยกตัวอย่าง ในประเทศอิสราเอลที่มีการระบุดังกล่าวใช้กฎหมายที่แตกต่าง “ระหว่างปี 2528 ถึงปี 2557 ประเทศอิสราเอลในพื้นที่ที่ควบคุมได้ มีการใช้กฎ และระเบียบอย่าง ผสมผสาน การใช้กฎระเบียบที่ผสมผสานก็ยังคงดำรงไว้ซึ่งประชาธิปไตยที่เป็นธรรมชาติทำให้เกิดไม่มีการทรมานขึ้นในระยะหนึ่ง แต่ในขณะที่ยังมีการใช้การทรมานด้วยวิธีการต่างๆ ในดินแดนที่ครอบครองของปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นการใช้ข้อโต้แย้งทางกฎหมายที่แตกต่าง” (ดูบทเรื่อง ประเทศอิสราเอลหน้า 275)

ข้อ 4 การยุติการควบคุมตัวในสถานที่ที่ไม่เป็นทางการ

การศึกษายืนยันว่ารูปแบบของการควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการ บ่อยครั้งทำให้เกิดการควบคุมตัวแบบไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอกและการควบคุมตัวลับเหล่านี้ ทำให้เกิดความเสียหายมากที่สุด เนื่องจากวัตถุประสงค์และความพยายามที่จะให้สถานที่เหล่านั้นเป็นที่ที่อยู่นอกการคุ้มครองทางกฎหมาย การทำเช่นนั้นไม่มีความชอบธรรมใดใดไม่ว่าจะเป็นในสถานการณ์ฉุกเฉินก็ตาม ซึ่งจะต้องเป็นการห้ามการควบคุมตัวในสถานที่ที่ไม่เป็นทางการ ต้องเป็นการห้ามในทุกละแวกและห้ามเพื่อไม่ให้เกิดโอกาสในการทรมานได้เลย มีตัวอย่างมากมายที่ทำให้เราว่าการควบคุมตัวในที่ลับในหลายๆ ปีที่ผ่านมายังคงเกิดขึ้นซึ่งมันยังทำให้ผู้กระทำการทรมานไม่ต้องรับผิดชอบ งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการกระทำเหล่านี้เกิดขึ้นในหลายประเทศและในหลายๆช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย

“กฎระเบียบที่ไม่เข้มแข็งและที่ไม่มีการตรวจสอบ หมายถึงว่าผู้ต้องสงสัยจะต้องถูกควบคุมตัวโดยไม่ได้ติดต่อกับโลกภายนอกเป็นชั่วโมงหรือเป็นวันในสถานที่ที่ไม่เป็นทางการ เช่น ในยานพาหนะรถส่วนตัวหรือรถตำรวจ หรือในห้องอพาร์ทเมนท์ส่วนตัวหรือในโรงงานที่ถูกทิ้งร้าง ก่อนที่จะถูกพาตัวไปสถานที่ควบคุมตัวที่ได้รับอนุญาต ระหว่างนั้นตำรวจมักจะอ้างว่าเป็นการคุยกันสัมภาษณ์ผู้ต้องสงสัยหรือพยาน แต่จริงพวกเขาได้กำลังสอบสวนแล้ว และมีการสารภาพรวมทั้งให้ข้อมูลหรือแม้แต่การเรียกไถเงิน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ่อยมากร่วมกับกันกระทำละเมิดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่เข้าช่วยการทรมาน” ดูในบทประเทศเคอร์กีสถาน หน้า 563

ในกรณีประเทศตุรกีงานวิจัยเน้นด้วยว่าถ้าเราสร้างให้เกิดการคุ้มครองสิทธิในระหว่างการควบคุมตัวอย่างเข้มแข็ง มันจะทำให้ลดการใช้สถานที่ควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการ “ภาคประชาสังคมได้เน้นว่าความรุนแรงและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมของตำรวจนอกสถานที่ควบคุมตัวที่เป็นทางการนั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นบ่อยครั้งมากขึ้นในปีที่ผ่านมา ความรุนแรงนี้กลายเป็นรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน 2 รูปแบบ ภาคประชาสังคมพบว่า 1 เป็นการใช้อำนาจเกินกว่าเหตุต่อผู้ประท้วง (...) รูปแบบที่ 2 คือใช้ความรุนแรงในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวโดยใช้สถานที่อย่างไม่เป็นทางการ การควบคุมตัวโดยมีระบบตรวจสอบที่เข้มแข็งขึ้น (...) แม้ว่าการควบคุมตัวในสถานที่ที่ไม่เป็นทางการจะเป็นข้อหาความผิดทางอาญาในกรณีศึกษาประเทศต่างๆ แต่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง (ดูบทของประเทศตุรกี หน้า 445)

5. ลดการใช้อำนาจรับสารภาพเพื่อที่จะลดความเสี่ยงเรื่องการทรมาน

งานวิจัยในทางสถิติรวมทั้งการศึกษาในแต่ละประเทศทั่วโลกพบว่า การใช้พยานหลักฐานจากคำรับสารภาพในคดีอาญานั้นทำให้ยังคงมีการใช้การทรมานเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

“เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบคดีมีส่วนร่วมในการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม โดยมากแล้วจะเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อให้ได้คำรับสารภาพของข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้น มีความเชื่อว่าการทรมานเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำให้ได้รับสารภาพจากอาชญากรที่กระทำความผิดและผู้ที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล การบังคับให้สารภาพเป็นสิ่งแรกที่เกิดขึ้นเมื่อตำรวจที่ไม่มีการอบรมที่ดี ไม่มีทักษะการสืบสวนสอบสวนที่ดี เครื่องมือทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้การบังคับให้สารภาพยังคงเกิดขึ้นเพราะว่าพวกเขาไม่มีวิธีอื่นที่จะได้มาซึ่งคำรับสารภาพ” ดูบทประเทศตุรกีหน้า 436

การที่เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายขาดการอบรมทักษะเรื่องการสืบสวนสอบสวนที่เพียงพอ นั้นทำให้เกิดการละเมิดเพื่อที่จะได้มาซึ่งคำรับสารภาพ (ยกตัวอย่างเช่นในประเทศจอร์เจียและประเทศปากีสถาน หลังจากความล้มเหลวของสหภาพโซเวียตและตำรวจที่ไม่มีทักษะได้ใช้การ

ทรมานในประเทศอินเดีย) เพิ่มเติมด้วยว่าเมื่อตำรวจไม่มีวิธีการที่ทันสมัยกว่าทางด้านเทคโนโลยี เช่นการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ นั้นหมายความว่าพวกเขาใช้คำรับสารภาพสำหรับเป็นเครื่องมือ สำคัญของการสืบสวนสอบสวน

แรงกดดันที่เกิดขึ้นในวงการตำรวจเพื่อที่จะทำให้เขาได้รับการเลื่อนขั้น ในการดำเนินคดี ที่ที่เป็นไปตามนโยบาย (เช่นประเทศอังกฤษประเทศอาร์เจนตินา) เหล่านี้ทำให้มีการบังคับให้ สารภาพเกิดขึ้นในงานของตำรวจ นั้นหมายรวมถึงตัวชีวิตในด้านการทำงานรางวัลทั้งที่เป็นตัวเงิน และการทำให้คดีจบหรือเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

เจ้าหน้าที่ที่ใช้ความรุนแรงมักที่จะใช้ความรุนแรงต่อผู้ถูกควบคุมตัวต่อไปถ้าพวกเขาไม่กลัว ว่าในระบบ นั้น การใช้คำรับสารภาพยังคงเป็นประโยชน์และเจ้าหน้าที่ได้รับ รางวัลที่สามารถ แก่ไข คดีอาชญากรรมเหล่านั้นได้ ดูบทประเทศเคอร์กีสถาน หน้า 588

มีการพัฒนาวิธีการสืบสวนสอบสวนที่เป็นทางเลือก ที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้คำรับสารภาพ และทำให้เกิดการป้องกันการทรมาน ในที่นี้รวมถึงการพัฒนาวิธีการสืบสวนสอบสวนโดยการ สัมภาษณ์มากกว่าการสอบสวน ที่ใช้ในสหภาพอังกฤษและประเทศนอร์เวย์ และการลงทุนเรื่อง การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันการอาชญากรรม เมื่อตำรวจและอัยการ จะต้องพัฒนา ทางเลือก เกี่ยวกับพยานหลักฐานที่จะได้มา แทนการใช้คำรับสารภาพ เพื่อ ทำให้ข้อกล่าวหา นั้น มี น้ำหนัก ดูบท ประเทศตุรกีหน้า 445 ตำรวจจะต้องพัฒนาทักษะเพื่อที่จะทำให้เกิดการสัมภาษณ์ที่ ดี การศึกษาพบว่า แม้ในหลายประเทศจะมีทรัพยากรที่ไม่เพียงพอในการสร้าง วิธีการเหล่านี้ ยังคงเป็นข้อจำกัดที่สำคัญ

การทรมานเบื้องต้นนั้นเกิดขึ้นเพราะศาลยังคงใช้หลักฐานจากคำรับสารภาพ ดูบทประเทศ แอฟริกาใต้หน้า 343

ในบริบทเช่นนี้ การสืบสวนสอบสวนหรือการซักถามของตำรวจที่จำเป็นที่จะต้องมีการ สัมภาษณ์ จึงต้องมีการเพิ่ม ทักษะความเป็นมืออาชีพของตำรวจ และการแก้ไขประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ที่จะต้อง ห้ามไม่ให้มีการใช้คำรับสารภาพเป็นพยานหลักฐาน มี

ความสำคัญอย่างมากถ้าผู้พิพากษาและอัยการจะร้องขอหลักฐานทางเลือกอื่นและไม่พิจารณาหลักฐานจากคำรับสารภาพเท่านั้น รวมทั้งการไม่พิจารณาหลักฐานที่ได้จากการขู่บังคับ

ข้อ 6 เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายยังคงมีวิธีการและวัฒนธรรม ที่จำเป็นจะต้องมีการทบทวนและปฏิรูป

งานวิจัยได้เน้นถึงความสำคัญของการปฏิรูปสถาบัน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบที่ทำให้เกิดการทรมาณอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันตำรวจ เพื่อที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมขององค์กรอันจะนำมาซึ่งความมั่นใจและความเชื่อถือต่อสถาบันนั้น การปฏิรูปสถาบันตำรวจมีความชัดเจนว่าจะลดการทรมาณในระหว่างที่ถูกควบคุมโดยตำรวจได้ในบางประเทศ (เช่นประเทศไอร์แลนด์เหนือประเทศจอร์เจีย) แต่ก็มีหลายประเทศที่มีกระบวนการปฏิรูปคล้ายๆแต่ก็ยังมีการทรมาณ

ความท้าทายหลักอีกประการหนึ่งในหลายๆ ประเทศที่จำเป็นที่จำต้องสร้างแนวคิดของตำรวจให้ได้ชัดเจนว่าการทรมาณไม่ใช่สิ่งที่ยอมรับได้และไม่ใช่เป็นงานของตำรวจ

“(…) งานวิจัยล่าสุดได้แสดงให้เห็นว่าตำรวจที่ได้รับการอบรมด้านสิทธิมนุษยชนเขามักจะเข้าใจไปว่าการทรมาณยังคงมีความชอบธรรมอยู่ในกรณีผู้ก่อการร้ายและอาชญากรรมที่โหดร้ายรุนแรง เพราะในระบบความยุติธรรมทางอาญายังไม่มีไม่มีประสิทธิภาพพอ จากบทเรื่องประเทศอินเดีย
หน้า 542

เหตุผลที่ประเทศต่างๆ แสดงว่ายังคงต้องการการเปลี่ยนแปลง อย่างมากในการปฏิรูปสถาบันด้านการบังคับใช้กฎหมาย เหล่านี้รวมถึงวิธีการเช่น

- การย้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจออกจากตำแหน่ง
- กระบวนการทบทวนการจัดจ้างหรือการจ้างเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและการทบทวนการจัดจ้าง
- การทำงานการสร้างให้เกิดสถาบันที่มีความรับผิดชอบรอบด้านและเป็นตัวแทนที่แท้จริง

- การทำให้สถาบันมีการปฏิรูปในเชิงสัญลักษณ์ และดำเนินต่อไป อย่างต่อเนื่อง เช่น เปลี่ยนชื่อเปลี่ยนเครื่องแบบ
- การทบทวน ระเบียบ หรือวิธีการสืบสวนสอบสวนของตำรวจ ที่จะต้องไม่ใช่การสอบสวน แต่เป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะที่มีการสอบสวนด้วย และทำให้แน่ใจว่าการอบรมบุคลากร โดยเทคนิคของมืออาชีพใหม่ๆ ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรม
- การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กรผ่านความเป็นผู้นำว่าการห้ามการทรมาน และการทำให้ผู้กระทำความผิดรับผิดชอบ รับโทษเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้
- การทำให้มีกลไกตรวจสอบของพลเรือนต่อการสถาบันด้านกระบวนการยุติธรรม รวมทั้ง คณะกรรมการอิสระที่จะสืบสวนสอบสวนเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้น

การอบรมเบื้องต้นในสถาบันของตำรวจที่มีระยะเวลานานขึ้นจาก 9 เดือนเป็น 2 ปี รวมทั้งการนำหัวข้อสิทธิมนุษยชนมาไว้ในบทเรียนของตำรวจนั้น ในปีต่อมา 4 ปีที่ได้บันทึกไว้ว่ามีการพัฒนาคุณภาพของตำรวจที่ดีขึ้นจากบทประเทศตุรกีหน้า 453

ข้อ 7 วัฒนธรรม ที่คนผิดลอยนวลยังคงอยู่ ทำให้มีการใช้การทรมาน

งานวิจัยพบว่า การปล่อยให้คนผิดลอยนวลมีอยู่แตกต่างกันในหลายๆ ช่วงเวลา และเป็น การทั่วไปในประเทศต่างๆ เกือบทั้งหมดที่อยู่ในงานวิจัยนี้ พบว่าวัฒนธรรมคนผิดลอยนวลทำให้เกิดการทรมาน การนำคนผิดมาลงโทษอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการลดความเสี่ยงเรื่องการทรมาน อย่างมีนัยยะสำคัญ และส่งสัญญาณไปยังสาธารณชนว่าการทรมานเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้และ ผู้กระทำความผิดก็จะต้องได้ รับการลงโทษด้วย

การปล่อยคนผิดลอยนวลออกแบบไว้เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้การทรมานอยู่ทั่วไป ดูที่บทประเทศ เอธิโอเปียหน้า 474

น่าจะต้องบันทึกไว้ว่าประเทศที่ทำการศึกษานี้เราพบว่า มีตัวอย่างที่เป็นในทางที่ดี น้อยมาก- เมื่อการนำผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมนั้นจะช่วยทำให้เกิดการลดการ

ทรมาน งานวิจัยจะเน้นไปที่ข้อเท็จจริงว่า ยังมีวัฒนธรรมคนผิดลอยนวลอยู่ที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญ ในการป้องกันการทรมาน ในกรณีประเทศอิสราเอลแสดงให้เห็นว่า ใครก็ตามที่ได้ทำการทรมาน โดยเฉพาะถ้าเขาทำงานให้หน่วยงานลับ เขาจะได้รับการคุ้มครองไม่ต้องถูกนำตัวเข้ารับการ พิจารณาคดี “(...)รายงานที่ชื่อว่า Landau เปิดเผยว่า Shin Bet ได้ให้การเท็จกับศาลอย่าง สม่าเสมอและปฏิเสธว่าเขาไม่เคยใช้ทำร้ายร่างกายใครระหว่างการสืบสวนสอบสวน และโดย ตำแหน่งของเขานั้นเขาก็ได้รับการอนุมัติโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงในองค์กรนั้นเอง รายงานได้ ประณามการใช้การทรมาน แต่ก็มีข้อเสนอว่าไม่มีการนำผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา” (ดูที่บทประเทศอิสราเอลหน้า 277) ในหลายๆประเทศปัญหาในเชิงโครงสร้าง ยังคงดำรงอยู่ กรณีที่เป็นการตายในสถานที่ควบคุมตัวในหลายๆ กรณี แต่กลับมีการนำคดีสู่ กระบวนการยุติธรรมไม่กี่คดี สหภาพอังกฤษ (หน้า 132)

“ถ้าตำรวจยังคงโกหก ประเทศเปรูก็ยังล้มเหลวในการป้องกันและการทรมานและคุ้มครองสิทธิ มนุษยชนประเทศนี้ยังคงมีกระบวนการยุติธรรมที่ล้มเหลว ระบบอัยการและระบบราชทัณฑ์ที่มี ความสำคัญ โครงสร้างที่ดีเหล่านี้ยังคงไม่เกิดขึ้นจริง” ดูที่บทประเทศเปรูหน้า 301

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาไม่มีความโปร่งใสที่ โดยเฉพาะเป็นเรื่องความล้มเหลวของ ระบบ สิ่งที่มาตามมันทำให้การสืบสวนสอบสวนการดำเนินคดีและกลไกอื่นเกี่ยวข้องกับการ ทรมานล้มเหลวไม่มีประสิทธิภาพ “อัยการไม่เป็นอิสระ ตำรวจสร้างพยานหลักฐานในการ สืบสวนสอบสวนขึ้นเอง และรู้จักกับคนที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องการทรมานเสียเองในการสืบสวน สอบสวน ตุลาการไม่เคยเป็นอิสระอย่างแท้จริงและไม่เคยมีการปฏิรูปสถาบันตุลาการและปฏิรูป กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องการให้มีการชดเชยเยียวยาการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น และสร้างให้เกิดกลไกอิสระ ที่สามารถสืบสวนสอบสวนกรณีการทรมานอย่าง ทันทีและทำให้ผู้ ทรมานถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม” ดูที่บทประเทศคาซัคสถานหน้า 581

อุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้การสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีทางอาญาไม่เกิดขึ้นคือความกลัวที่จะถูกโต้กลับ โดยผู้เสียหายจากการทรมานถ้ามีการร้องเรียนซึ่งต้องทำให้แน่ใจว่ากลไกรับเรื่องร้องเรียนเป็นอิสระมีอยู่จริง แม้ว่าอย่างที่ได้ระบุไว้ข้างต้นว่าการป้องกัน เช่น กลไกที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ในการฟ้องร้องคดีและเพื่อที่จะโอนคดีกรณีไปให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนและตั้งข้อหาได้ ก็จะมียุติการโต้กลับเหล่านี้ได้

“(...)การปล่อยให้คนผิดลอยนวลที่ยังดำรงอยู่ในไอร์แลนด์เหนือ ตำรวจพยายามที่จะขจัดให้หมดไป ตำรวจรู้ว่าการลงโทษทางวินัย (โดยไม่ลงโทษทางอาญา) นั่นก็คือการถูกลงโทษ” คุบทสหภาพอังกฤษหน้า 135

ทั้งที่การปล่อยให้มีคนผิดลอยนวลในกรณีทรมานยังคงอยู่เป็นจารีตประเพณีแต่มันต้องถูกกำหนดเป็นความผิดเฉพาะ การสร้างความเข้าใจและการอบรมผู้พิพากษาและอัยการ มีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาที่แสดงว่าหัวหน้าประมุขของรัฐไม่ได้รับการยกเว้นจากการถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เช่น ที่แสดงให้เห็นได้ชัดเจนได้แก่กรณีนายพลพิโนเช่นเมื่อปี 2541 การนำอดีตประธานาธิบดีเปรูอัลเบร์โต ฟุจิโมริ (Alberto Fujimori) เข้าสู่ การลงโทษตามคำพิพากษาในปี 2009 และรวมทั้งอดีตเผด็จการประเทศชาด (Chad) ชื่อ ฮีเซน ฮาเบร์ (Hissene Habre) เมื่อประมาณปลายเดือนพฤษภาคม 2559

ข้อ 8 การตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวอย่างเป็นอิสระเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการทรมาน

จากสถิติของการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวมีประสิทธิภาพในการป้องกันการทรมานอย่างที่น่าพอใจไว้ก่อนหน้านี้นี้ เนื่องจากมีข้อเท็จจริงว่างานวิจัยที่เน้นเรื่องการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม ผู้เขียนได้เข้าถึงข้อมูลในผลกระทบของการตรวจเยี่ยมบางส่วนเท่านั้น งานวิจัยจัดให้มีตัวอย่างว่ามีอิทธิพลที่เป็นบวกจากการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในหลายๆ รูปแบบที่ระบุได้ก็คือในเขตของประเทศจอร์เจีย “*ทนายสาธารณะ (Public defender) ได้ตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวบ่อยครั้ง ในปลายปี 2547 จนกระทั่งปี 2549*” การ

เยี่ยมในทุกสถานี่ตำรวจในเมืองหลวงTbilisi ทุกวัน และการเยี่ยมเป็นกลุ่มอย่างสม่ำเสมอในสถานี่ ตำรวจในภูมิภาคเหล่านั้น โครงการลักษณะเช่นนี้ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จาก กระทรวงมหาดไทย และมีความชัดเจนที่จะดำเนินการให้เกิดผลกระทบต่อขั้นตอนการควบคุมตัว ของตำรวจ (คู่มือประเทศจอร์เจียหน้า 414) งานวิจัยได้แสดงให้เห็นด้วยว่าในกรณีของผู้ตรวจการ รัฐสภาของเปรูการตรวจเยี่ยมสถานี่ควบคุมตัวสามารถทำให้เกิดผลกระทบในทางบวก แม้ว่า สถานการณ์ทางการเมืองจะมีความยากลำบาก

ประสบการณ์ของประเทศเปรูแสดงให้เห็นว่ามีกลไกที่มีประสิทธิภาพได้ภายใต้ระบอบที่ เป็นอำนาจนิยม แต่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยกลับคุ้มครองสิทธิมนุษยชนไม่ได้ การป้องกัน คุ้มครองสิทธิมนุษยชนจะไม่มีผลลัพธ์ถ้าแยกกันทำไม่ทำทั้งระบบ คู่มือประเทศเปรูหน้า 301

ถ้าจะมีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาปรับปรุงการควบคุมตัวและการ ตรวจเยี่ยมสถานี่ควบคุมตัวจำเป็นจะต้องเป็นอิสระมีบุคลากรที่มีคุณภาพและมีทรัพยากรที่ เพียงพอในการตรวจเยี่ยม คนที่ถูกจำกัดเสรีภาพจะต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกลไกการตรวจเยี่ยม บ่อยครั้งเขาจะมีความเสี่ยงที่สูงมากที่จะได้รับการโต้กลับ สิ่งนี้จะต้องเป็นสิ่งที่พิจารณาโดยผู้ตรวจ เยี่ยมสถานี่ควบคุมตัวและจะต้องใช้หลักการไม่ทำให้เกิดความเสียหาย ในการลดความเสี่ยง

ประเทศที่ทำการศึกษาวิจัยและแสดงให้เห็นว่ากลไกทั้งในระดับภูมิภาคและระดับระหว่าง ประเทศที่มีการตรวจเยี่ยมสถานี่ควบคุมตัวช่วยทำให้มีการพัฒนาสิทธิคุ้มครองสิทธิในสถานี่ ควบคุมตัว เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในประเทศเปรู คณะกรรมการสหภาพยุโรปเพื่อ ป้องกันการทรมานในต่างประเทศ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและประชาชนในแอฟริกาและ สหประชาชาติที่ทำงานในประเทศเอธิโอเปีย สุตทำงานวิจัยได้ระบุว่าการขาดซึ่งความโปร่งใสและไม่ เป็นอิสระของกลไกตรวจเยี่ยมสถานี่ควบคุมตัวทำให้เกิดการทรมานอย่างต่อเนื่อง (เช่นใน ประเทศอิสราเอล ประเทศอินเดีย ประเทศชิลี ประเทศเอธิโอเปีย) การให้ความสนใจกับความ รับผิดชอบของหน่วยงานราชการในการให้ความร่วมมือกับกลไกตรวจเยี่ยมสถานี่ควบคุมตัว

ก่อนปี 2007 ผู้ต้องขังชาวปาเลสไตน์ในจำนวนมากต้องเผชิญกับการทรมานใน IDF ที่จัดไว้ที่ Shin Bet สถานที่ทั้งสองแห่งไม่มีการตรวจเยี่ยม คู่มือที่ประเทศอิสราเอลหน้า 295

หมายเหตุ: การป้องกันการทรมานแบบองค์รวม

การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการป้องกันการทรมานได้ผลและสามารถระบุมาตรการที่มีส่วนสำคัญในการลดความเสี่ยงของการทรมานได้ อย่างที่ระบุไว้ในงานศึกษาเชิงปริมาณใน 14 ประเทศ ไม่มีมาตรการเดียวใดใดที่เพียงพอในการป้องกันการทรมาน ในการเปลี่ยนแปลงนั้นต้องดำเนินการรวบกันกับมาตรการอื่น

“บทเรียนที่ได้ในการลดความเสี่ยงในการทรมานที่ทำได้จริงเมื่อมีการคุ้มครองสิทธิเมื่อมีการควบคุมตัว การสืบสวนสอบสวนที่มีประสิทธิภาพ และการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวที่เป็นอิสระที่จริงจัง จัดให้แต่ละมาตรการมีทรัพยากรที่พอเพียง” คู่มือในบทสหภาพอังกฤษ หน้า142

ยิ่งไปกว่านั้น การป้องกันการทรมานไม่ได้จำกัดที่มาตรการต่างๆ และมาตรการที่ครอบคลุมแบบองค์รวมเท่านั้น เมื่อมีการนำมาตรการที่แตกต่างมาใช้เชื่อมโยงกันและแต่ละมาตรการมีอิทธิพลต่อกันแล้วนั้น เพื่อจะให้มีสภาพแวดล้อมที่เกิดการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมเกิดขึ้นได้น้อยที่สุด มีการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทั้งการปฏิรูปวัฒนธรรมและวิธีคิดเพื่อให้ความโปร่งใสและตรวจสอบได้มากขึ้น ในหลายปีที่ผ่านมา APT ได้จำลองมาตรการจำเป็นในการป้องกันการทรมานเป็นรูปบ้าน

หลังคาป้องกันที่เข้มแข็ง

กลไกการตรวจสอบที่ตรวจตราว่ากฎหมายบังคับเหมาะสมและใช้ได้จริง การตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวอย่างสม่ำเสมอโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระทั้งระดับระหว่างประเทศและในประเทศ ทั้งหมดรวมเป็นหลังคาป้องกันที่เข้มแข็ง

กำแพงที่หนาแน่น

การนำกฎหมายที่ดีมาใช้ทั้งระเบียบปฏิบัติ รวมทั้งการอบรม การสืบสวนสอบสวนที่มีประสิทธิภาพ การนำคนผิดมาลงโทษ รวมทั้งการทบทวนกฎระเบียบเหล่านั้น ปฏิรูปให้มีการนำมาใช้และสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้ผู้บังคับใช้กฎหมายด้วย

เสาะเข้มที่หนักแน่น

กรอบกฎหมายที่ดีพอ รวมทั้งการควบคุมตัวที่มีการคุ้มครองสิทธิ ทั้งห้ามและป้องกันการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม และต้องครอบคลุมถึงสังคมที่มีวัฒนธรรมที่ปฏิเสธการทรมาน

กลไกป้องกันการทรมาน และกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวระดับชาติ (NPMs) เป็นการเฉพาะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในบ้านแห่งนี้ เช่นหลังคาจะช่วยป้องกันการปฏิบัติขณะมีการควบคุมตัว การควบคุมตัวในสถานที่ไม่เป็นทางการ และการทำให้แน่ใจว่าการคุ้มครองสิทธิเกิดขึ้นในทุกขณะเพื่อป้องกันการทรมานในสถานที่ควบคุมตัว เป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพที่สุดจากการศึกษาในงานวิจัยนี้

การป้องกันการทรมานนั้นเป็นการรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้แน่ใจว่าข้อสรุปของงานวิจัยครั้งนี้จะถูกนำไปใช้ในการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมได้ การทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมไม่เคยและจะต้องไม่มีความชอบธรรมใดใดไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตาม มีหลายๆ ฝ่าย ต้องมีบทบาทในการดำเนินการ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นกับหลายๆ หน่วยงานของรัฐ เพราะรัฐมีภาระหน้าที่ในการป้องกันการทรมาน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ความมุ่งมั่นทางการเมืองมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูป การตรวจสอบนโยบายที่ส่งผลต่อสาธารณะเช่นการป้องกันการทรมานเป็นบทบาทของภาคประชาสังคมซึ่งมีความสำคัญ การทำงานของสื่อมีอิทธิพลต่อความคิดของสังคมและช่วยแก้ปัญหาที่การทรมานยังเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ของคนบางส่วนของสังคมในหลายๆ ประเทศ

ข้อค้นพบในงานวิจัยนี้เรื่องการป้องกันการทรมานที่ ดร.ริชาร์ด คาร์เวอร์ และดร.ริซ่า แชนด์ลีย์ เป็นหัวหน้าทีมวิจัยทำให้ APT เกิดแรงบันดาลใจและมีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การทำงานเรา (ดู

ยุทธศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงวาระการทำงานในปี2560-2562)¹² เราหวังว่าเอกสารชุดนี้จะช่วยทำให้ผู้อ่านอยากอ่านหนังสือฉบับเต็มและงานวิจัยนี้กลายเป็นแหล่งข้อมูลในการถกเถียงสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่จะทำให้โลกนี้ปราศจากการทรมาน สิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลเหล่านั้นได้รับการเคารพ

ดัชนี

กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมตัว

1. การควบคุมตัวในสถานที่ที่ไม่เป็นทางการเป็นความผิดอาญา หรือไม่
2. สิทธิที่จะได้พบญาติในทันทีที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือไม่
3. สิทธิที่จะได้พบทนายความในทันทีที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือไม่
4. สิทธิที่จะได้พบผู้พิพากษาในทันทีที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือไม่
5. สิทธิที่จะได้รับการตรวจรักษาในทันทีหลังการควบคุมตัวที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือไม่
6. การบันทึกเสียงและภาพระหว่างการสอบสวนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือไม่
7. กฎหมายกำหนดว่าสถานที่ควบคุมตัวมีการบันทึกกล้องวงจรปิดไว้ หรือไม่

กฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องคดี

8. การทรมานเป็นความผิดทางอาญา หรือไม่
9. การฟ้องคดีทรมานมีอายุความหรือไม่
10. บทลงโทษคดีทรมานมีความเหมาะสมกับความรุนแรงของการทรมาน หรือไม่
11. ข้อกล่าวหาเรื่องการทรมานจะมีการสอบสวนโดยองค์กรที่เป็นอิสระ หรือไม่
12. คำสารภาพที่ได้จากการทรมานสามารถใช้ในการพิจารณาคดีในชั้นศาลได้

กฎหมายระหว่างประเทศ

13. เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน หรือไม่

¹² ดูที่ APT website: <http://www.apt.ch/en/resources/agenda-for-change-for-torture-prevention-apt-strategic-plan-2016-2019/?cat=17>

14. เป็นรัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานหรือไม่ หรือมีกลไกระดับภูมิภาคหรือระหว่างประเทศหรือข้อตกลงใดเกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวโดยกลไกระหว่างประเทศ หรือไม่

กฎหมายเรื่องการร้องเรียน

15. กลไกการร้องเรียนที่เป็นอิสระมีและสามารถดำเนินการเรื่องการทรมานและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรมได้ หรือไม่
16. กลไกการร้องเรียนมีอำนาจในการบังคับให้ไม่ใช้คำรับสารภาพและพยานได้ หรือไม่
17. กลไกการร้องเรียนสามารถยื่นต่อหน่วยงานอื่นทำการสืบสวนสอบสวนได้ หรือไม่
18. กลไกการร้องเรียนสามารถมีข้อเสนอเรื่องการเยียวยาได้ หรือไม่

การตรวจเยี่ยมโดยอาศัยอำนาจของหน่วยงานที่ควบคุมตัวบุคคล

สถานีตำรวจ

19. มีกฎหมายกำหนดกลไกตรวจสอบในประเทศในสถานีตำรวจ หรือไม่
20. มีกลไกตรวจเยี่ยมที่มีอำนาจในการตรวจเยี่ยมแบบไม่บอกล่วงหน้าในสถานที่ควบคุมตัวทุกแห่งหรือไม่
21. มีอำนาจในการสัมภาษณ์ผู้ที่ถูกควบคุมตัว หรือไม่
22. กลไกตรวจเยี่ยมสามารถจัดทำรายงานกิจกรรมและรายงานข้อค้นพบได้ หรือไม่
23. ผู้ตรวจเยี่ยมได้รับเอกสิทธิ์ในการทำหน้าที่ของเขา หรือไม่

ในเรือนจำของราชทัณฑ์

24. มีกฎหมายกำหนดกลไกตรวจเยี่ยมในประเทศในเรือนจำ หรือไม่
25. มีกลไกตรวจเยี่ยมที่มีอำนาจในการตรวจเยี่ยมแบบไม่บอกล่วงหน้าในสถานที่ควบคุมตัวทุกแห่งหรือไม่
26. มีอำนาจในการสัมภาษณ์ผู้ที่ถูกควบคุมตัว หรือไม่
27. กลไกตรวจเยี่ยมสามารถจัดทำรายงานกิจกรรมและรายงานข้อค้นพบได้ หรือไม่
28. ผู้ตรวจเยี่ยมได้รับเอกสิทธิ์ในการทำหน้าที่ของเขา หรือไม่

ส่วนที่ 2 การนำกฎหมายไปใช้

การควบคุมตัว

29. มีการควบคุมตัวในสถานที่ไม่เป็นทางการไหม
30. ครอบครัวและบุคคลอื่นได้รับการแจ้งโดยทันทีเรื่องควบคุมตัวบุคคล หรือไม่
31. ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับการแจ้งว่าตนมีสิทธิพบทนาย หรือไม่
32. ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับสิทธิในการพบทนายความไหม
33. ผู้ถูกควบคุมตัวได้รับสิทธิพบผู้พิพากษา หรือไม่
34. มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ที่เป็นอิสระโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ร่วมด้วย หรือไม่
35. มีการบันทึกเสียงระหว่างการสอบสวนหรือไม่ และมีการส่งมอบบันทึกนี้ให้กับเจ้าหน้าที่ตามที่เขาร้องขอ หรือไม่
36. มีกล้องบันทึกภาพในสถานที่ควบคุมตัวหรือไม่และมีการส่งมอบภาพบันทึกนี้ให้กับเจ้าหน้าที่ตามที่เขาร้องขอ หรือไม่
37. มีการอบรมเรื่องการป้องกันการทรมาน ขั้นตอนการจับกุม การควบคุมตัว การสอบสวน และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ หรือไม่ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่มีหน้าที่หลักในการตรวจร่างกายผู้ถูกควบคุมตัว
38. คำรับสารภาพยังเป็นหลักฐานที่สำคัญในการนำเข้าสู่การพิจารณาในคดีอาญา หรือไม่ การฟ้องร้องคดี
39. ข้อร้องเรียนเรื่องการทรมานที่เกิดขึ้น มีข้อสมมุติฐานว่าทรมานเกิดขึ้นจริงใช่ หรือไม่
40. มีการสืบสวนสอบสวนเรื่องข้อร้องเรียนเรื่องการทรมานอย่างจริงจังไปจนได้ข้อเท็จจริงหรือไม่
41. มีการฟ้องร้องดำเนินคดีทรมานต่อผู้กระทำความผิด หรือไม่
42. ผู้ที่ถูกฟ้องร้องคดีทรมานได้รับการลงโทษทางวินัยให้ออกจากหน้าที่หรือออกจากตำแหน่งที่ต้องทำงานกับประชาชนก่อนการถูกตัดสินลงโทษ หรือไม่
43. อัตราโทษคดีทรมานการทรมานนั้นเทียบเท่ากับการลงโทษในอาชญากรรมที่มีความรุนแรงใกล้เคียงกัน หรือไม่
44. บทโทษคดีทรมานนั้นเหมาะสมกับความรุนแรงของอาชญากรรมที่ก่อ หรือไม่
45. การฟ้องคดีแพ่งนั้นเคยทำให้ผู้นำรัฐหรือผู้ทรมานรับผิดชอบในการเยียวยาฟื้นฟูผู้เสียหาย

จากการทรมานหรือไม่

46. รัฐมีเจตนาที่จะยกโทษหรือให้นิรโทษกรรมกับผู้ทรมานหรือไม่
47. มีการอบรมเรื่องการป้องกันการทรมานและการสืบสวนสอบสวนเรื่องการทรมานให้กับผู้พิพากษาและอัยการหรือไม่

การนำกฎหมายระหว่างประเทศมาใช้

48. เคยมีกลไกระหว่างประเทศเข้ามาตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวหรือไม่ เขาได้รับอนุญาตให้เข้าถึงสถานที่ควบคุมตัวอย่างไร้การปิดกั้นหรือไม่
49. รัฐอนุญาตให้กลไกตรวจสอบเปิดเผยรายงานหรือไม่

กลไกรับเรื่องร้องเรียน

50. กลไกรับเรื่องร้องเรียนสืบสวนสอบสวนข้อร้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่
51. กลไกรับเรื่องร้องเรียนได้ส่งเรื่องร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนหรือไม่
52. กลไกรับเรื่องร้องเรียนได้เสนอให้มีการเยียวยาฟื้นฟูผู้เสียหายหรือไม่
53. กลไกรับเรื่องร้องเรียนเปิดเผยรายงานข้อค้นพบหรือไม่ในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนเรื่องการทรมาน
54. มีการอบรมการสืบสวนสอบสวนข้อร้องเรียนเรื่องการทรมานหรือไม่

กลไกตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวในทางปฏิบัติ

การตรวจสอบสถานitäรรว

55. กลไกตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวในประเทศตรวจเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้งหรือไม่
56. กลไกตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวในประเทศสามารถตรวจสอบได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าหรือไม่
57. กลไกตรวจสอบสถานที่ควบคุมตัวในประเทศสามารถสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวได้หรือไม่

58. กลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในประเทศสามารถเปิดเผยรายงานได้ หรือไม่
59. เคยมีการยุติการทำงานของกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในประเทศ หรือไม่
60. มีการอบรมเรื่องการป้องกันการทรมานและการสืบสวนสอบสวนเรื่องการทรมานให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในกลไกตรวจเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวในประเทศ หรือไม่

กลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำภายในประเทศ

61. กลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศตรวจเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้ง หรือไม่
62. กลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศสามารถตรวจสอบได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า หรือไม่
63. กลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศสามารถสัมภาษณ์ผู้ถูกควบคุมตัวได้ หรือไม่
64. กลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศสามารถเปิดเผยรายงานได้ หรือไม่
65. เคยมีการยุติการทำงานของกลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศ หรือไม่
66. มีการอบรมเรื่องการป้องกันการทรมานและการสืบสวนสอบสวนเรื่องการทรมานให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในกลไกการตรวจเยี่ยมเรือนจำในประเทศ หรือไม่

ส่วนที่ 3 เหตุการณ์การทรมาน

คำถามเหล่านี้ใช้สำหรับนักวิจัยในการวัดผลว่ามีเหตุการณ์การทรมานมากน้อยอย่างไรในประเทศที่ทำการวิจัย ความถี่ของเหตุการณ์การทรมานกำหนดวัดผลเป็นตั้งแต่ ระดับ 0-3 การกระจายของเหตุการณ์ทรมานในภูมิภาคต่างๆ วัดผลเป็น ระดับ 0-2 และความรุนแรงวัดผลด้วยวิธีการผสมผสานกับรูปแบบและความยาวนานของการถูกทรมานวัดผลเป็น ระดับ 0-2 ผลลัพธ์ทั้งสามส่วนนี้เราเรียกว่า CHAT นำมารวมกันเพื่อวัดผลเป็น ระดับ 0-5

67. เกิดเหตุการณ์ทรมานบ่อยไหม
68. การทรมานมีความรุนแรงไหม
69. การกระจายการกระจายของเหตุการณ์ทรมานในภูมิภาคต่างๆ เป็นอย่างไร
70. ใครเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อการทรมาน

ปกหลัง

มากกว่าสามสิบปีมาแล้ว การทำงานที่สำคัญมากมายเกิดขึ้นเพื่อป้องกันการทรمانและการปฏิบัติอย่างไร้มนุษยธรรม ที่เกิดขึ้นในโลกใบนี้ มีงานวิจัยแบบนี้เกิดขึ้นน้อยมาก เพื่อค้นหาว่ากลไกใดมีประสิทธิภาพในการป้องกันการทรมาน

ในปี 2555 สมาคมป้องกันการทรมานได้จัดตั้งคณะกรรมการที่เป็นอิสระ ทำการวิจัยเชิงลึกในคำถามที่ว่า “การป้องกันการทรมาน....ได้ผล” ซึ่งเป็นครั้งแรกที่คณะวิจัยได้ภายใต้การนำของ ดร.ริชาร์ด คาร์เวอร์ และดร.ริซ่า แชนด์ลีย์ ที่ศึกษาถึงผลกระทบของมาตรการป้องกันการทรมานในรอบสามสิบปีที่ผ่านมา ผลการวิจัยได้ตีพิมพ์เมื่อปี 2559 รวมทั้งรายงานสถานการณ์จำนวน 14ประเทศ

งานวิจัยยืนยันว่าเป็นครั้งแรกที่มีการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ระบุได้ว่าการป้องกันการทรมานได้ผลและมันช่วยให้พวกเราได้เข้าใจมากขึ้นว่ามาตรการใดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการลดความเสี่ยงของการทรมาน

ในเอกสารย่อฉบับนี้ APT ได้สรุปย่อผลการวิจัยที่ค้นพบและเขียนเบื้องหลังว่าทำไมเราจึงต้องมีแนวทางที่เป็นองค์รวมในการป้องกันการทรมาน